Redacţiunea şi Administraţiunea: BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„Gazeta“ iese în fiecare di.

Pe unŭ anu 12 fior., pe şese lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România şi străinătate: pe anŭ 40 fr., pe şese lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră: la poste, la librării şi pe la dd. corespondenţi.

Anunciurile: O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 7. MERCURĬ, 13 Ianuarie. 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ „GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Deva, 1 Ianuarie 1888.

Mândri şi entusiasmaţĭ de măreţa sĕrbătóre a jubileului de o jumătate de seculŭ alŭ „Gazetei Transilvaniei,“ venimŭ şi noi cu încredere a vĕ da meritatulŭ tributŭ alŭ recunoscinţei nóstre. Principiile nerĕsturnabile ce le-aţĭ profesatŭ cu unŭ continuu zelŭ, cu admirabilŭ devotamentŭ şi cu deosebită abnegaţiune, fiindŭ şi credeulŭ nostru, dorimŭ ca scopulŭ, pentru care neobositulŭ întemeiătorŭ şi demnii sĕi următorĭ cincĭ-decĭ de anĭ au luptatŭ, în celŭ mai apropiatŭ timpŭ sĕ fiă atinsŭ.

Inainte cu Dumnedeu!

Românii din Deva.

Cluşiu, 1 Ianuarie 1888.

Ne asociemŭ horei jubilanţilorŭ. Laude meritate fundatorului „Gazetei“ George Bariţŭ, demnului continuatorŭ Iacobŭ Mureşianu, valoroşilorŭ redactorĭ actualĭ.

„Gazeta Transilvaniei“ învingă luptândŭ, înflorească ajungĕndŭ triumfătóre alte jubilee!

Inteliginţa română cluşiană.

Abrudŭ, 1 Ianuarie 1888.

Impărtăşimŭ bucuria vóstră. Inima nóstră este între voi.

Trăiască Bariţu, trăiască Mureşianu!

Filipŭ, în numele Clubului.

Lăpuşulŭ unguresců, 31 Dec. 1887.

Cu ocasiunea jubileului de 50 anĭ alŭ diarului „Gazeta Transilvaniei“, subscrişii cu celŭ mai mare devotamentŭ vinŭ a'şĭ esprima felicitările lorŭ faţă cu întreprinderea acésta literară, care multă credinţă în trăinicia poporului românŭ a redeşteptatŭ şi mult îndemnŭ la lucrarea continuă pentru regenerarea nóstră a contribuitŭ. Indemnulŭ a prinsŭ rădăcinĭ. Dée ceriulŭ ca aceste rădăcinĭ sĕ crescă în arborĭ secularĭ!

Augustinŭ Popŭ advocatŭ, **Vasiliu Muste, Alesiu Latişŭ, Vasiliu Rebreanu, Alexandru Cozma, Vasiliu Latişŭ, Ioanŭ Gherghel, Gonstantinŭ Belu, Ignatŭ Grigorescu, Vasiliu Raţŭ, Gavrilŭ Florianŭ, Stefanŭ Belu, Petru Belu.**

Câmpeni, 1 Ianuarie 1888.

Lupta „Gazetei Transilvaniei“ sub egida Mureşianilorŭ a desmorţitŭ şi a adusŭ la vieţă poporulŭ românŭ, — o scimŭ, o simţimŭ şi luptândŭ vomŭ ave isbêndă.

Demnule luptătorŭ, primesce la jubileulŭ de 50 de anĭ ferbintea nóstră recunoscinţă şi asigurarea devotamentului nostru.

Geraşim Candrea, advocatŭ.

Sinaia, 1 Iannuarie 1888.

Flamurei, care de o jumătate de seculŭ indică direcţiunea navei naţionale, urezŭ tăria şi vecĭnică vieţă.

Făgărăşanŭ.

Năsăudŭ, 1 Ianuarie 1888.

Totă suflarea românéscă de aicĭ din celŭ mai curatŭ ţinutŭ românescŭ vĕ salută şi serbéză diua de astădĭ în spiritŭ cu Braşovenii.

Sĕ trăiţĭ mulţĭ anĭ fericiţĭ, ér „Gazeta Transilvaniei“ câtŭ va trăi neamulŭ românescŭ!

Câpitanŭ **Tanco, Ioachimŭ Purceille, Nicolau Anthon, Vintilă George.**

Brăila, 1 Ianuarie 1888.

Salutămŭ cu iubire şi frăţiă serbarea jubileului farului românîămului, alŭ „Gazetei Transilvaniei“, şi dicemŭ cu întregulŭ neamŭ românescŭ:

Trăiască neobositulŭ George Bariţŭ, trăiască memoria marelui Iacobŭ Mureşianu, sĕ trăesci şi tu vrednicule Românŭ!

Ath. Popescu, G. Avesalon, V. Sassu, M. Eremia, I. Perlea, I. Pană, I. Ganea, P. Bancotescu, C. Vasilescu, I. Barbu, I. Grigorescu, I. G. Pascu, V. Perşoiu, I. Mandroviceanu, D. Boantă, G. Eremia, P. Christescu, D. Panţu, B. Ţirca, C. Olteanu, A. Bunea, G. Bratu, D. Eremie, Cosma, Purcărea, N. Dragoşŭ, G. Moroianu, A. Iliescu, V. I. Perlea, I. G. Perlea, I. U. Şeitanŭ, N. Ţigoi, I. Triandafil, Corneliu Cioranŭ.

Budapesta, 1 Ianuarie 1888.

Vĕ felicitămŭ pentru serbarea marelui evenimentŭ literară. *Vivat* vrednicului ei întemeiătorŭ!

Soc. Petru Maiorŭ.

Sângeorgiulŭ românŭ, 1 Ianuarie 1888.

Gratulămŭ şi noi, ca totŭ Românulŭ cu sufletŭ bine simţitorŭ, mamei „Gazeta“ la jubileulŭ ei de 50 anĭ.

Binecuvêntată a fostŭ óra, în carea a rĕsăritŭ pentru neamulŭ românescŭ acestŭ luceferŭ, luminându-ne ca unŭ stelpŭ de focŭ în dile mai multŭ negre, decâtŭ senine, o jumătate de vécŭ!

Ne închinămŭ cu respectŭ acelora, carĭ au ţinutŭ dela urdirea ei şi ţinŭ astădĭ aprinsă acéstă făclia în mijloculŭ atâtorŭ probe grele, ce ni-au apĕsatŭ şi ne apasă!

Dorimŭ ca şi de aci încolo sĕ ne lumineze şi sĕ ne ţină strînsŭ legaţĭ pe lângă măreţulŭ stindardŭ naţionalŭ cu subilima devisă: „Dumnedeu şi dreptulŭ nostru!“.

Silviu Sohorca preotŭ, **Ieremie Şorobetea** învĕţătorŭ, **Paulŭ S. Rusu, Stefanŭ Utalea** învĕţătorŭ, **Mateiu B. Brutaru, Mihailŭ Domide** învĕţătorŭ, **Alexandru A. Epureanŭ, Constantinŭ Economu, Vasiliu Popŭ** cooperatorŭ, **Maximŭ Haliţa.**

Cehulŭ Silvaviei, 1 Ianuarie 1888.

Primiţĭ şi felicitările nóstre la aniversarea jubileului de 50 de anĭ alŭ multŭ preţuitei foi „Gazeta Transilvaniei“.

Gorgiu Popŭ, Florianŭ Cocianŭ, Demetriu Suciu.

Zelău, 28 Decemvre 1887.

Pré Stimate D-le Redactorŭ! Primiţĭ, vĕ rogŭ, ofertulŭ fiilorŭ naţiunei române din Zelău şi giurŭ carĭ, baremĭ pe astă cale, dorescŭ a participa la solemnitatea măreţă şi strălucită a esistenţei „Gazetei Transilvaniei“ de 50 de anĭ. Urămŭ cu toţii pré iubitei nóstre „Gazete,“ din inimă, vieţă îndelungată, esistenţă seculară!

Titu Trifu, teol. abs.

Braşovŭ 12 (24) Ianuarie 1888.

Amŭ disŭ într'unulŭ din numerii trecuţĭ, că Maghiarii arŭ face multŭ mai înţelepţesce, décă arŭ întrebuinţa parte din zelulŭ ce'lŭ desvóltă în aplanarea cestiunilorŭ europene, pentru ca sĕ delăture nemulţumirea ce domnesce între popórele nemaghiare de sub guvernulŭ lui Tisza.

Diarele guvernamentale négă morţişu esistenţa acestei nemulţămirĭ, cu atâtŭ mai francŭ o mărturisescŭ însĕ diarele oposiţionale maghiare.

Aşa numai de curêndŭ ne dă o probă destulŭ de drastică în privinţa acésta organulŭ lui Apponyi *„Pesti Naplo“* într'unŭ articulŭ întitulatŭ „panslavii noştri“ şi publicatŭ în nr. 11 dela 11 Ianuarie a acestei foi.

După ce spune în întroducere, că cei din Viena sperézǎ a evita rĕsboiulŭ cu Rusia, deóre-ce nu se prea încredŭ în „ajutorulŭ“ Germaniei şi după ce vorbesce de mĕsurile de precauţiune luate de Austro-Ungaria, continuă astfelŭ:

„Poporulŭ nostru e neliniştitŭ din causa invasiunei ce ne ameninţă. Nu ne îndoimŭ că oştirea rusécă şi-a alesŭ patria nóstră ca teatru de rĕsboiu. Ea va voi sĕ năvălescă asupră-ne prin Galiţia, Bucovina şi Transilvania. Ni se plângŭ ómenii, că în Transilvania şi mai alesŭ în Sĕcuime nu se ia nicĭ o mĕsură militară pentru apĕrarea graniţei nóstre. Acolo la graniţă póte sĕ între liberŭ orĭ-ce oştire rusécă séu românéscă“....

„Şi Transilvania este ameninţată în casulŭ unui rĕsboiu esternŭ şi de pericululŭ unei rĕscóle a poporului! De va năvăli în ţeră Rusulŭ orĭ Românulŭ, se vorŭ repeta evenimentele din 1848. Trebue sĕ ne ţememŭ de acésta pentru că acum totulŭ e liniştitŭ, foculŭ arde sub spuză.“

„Şi nu numai în Transilvania póte isbucnì o rĕscólă a ţĕranilorŭ, ci şi în ţera de susŭ slovacă. Elementele sunt tóte; din causa marei nemulţămirĭ asupra dărilorŭ apĕsătóre, din causa neorênduielei administraţiei, din causa intereselor corupte personale, din causa procederii fără cruţare contra ómenilorŭ şi a faptelorŭ de corteşĭ ale partidei guvernului.“

„Unde este adunată multă materiă esplosibilă, acolo nu e bine a te juca cu foculŭ şi ce focŭ ar fi mai primejdiosŭ ca rĕsboiulŭ? Adĭ se supunŭ massele, maioritatea cea mare se supune, cu indiferenţă tîmpită, autorităţii, dér îndată ce va isbucnì rĕsboiulŭ, fiăcare va fi iritatŭ şi cea mai neînsemnată causă póte produce încurcăturĭ în ţinuturĭ de acele, unde domnii maghiarĭ au scăpătatŭ séu unde sub povara datoriilorŭ lorŭ vêndŭ moşiă după moşiă, pe carĭ apoi le cumpĕră societăţile de creditŭ ale naţionaliteăţilorŭ precum şi singuraticii...“

„In Transilvania suntŭ organisaţĭ Românii, în Ţera de susŭ, în comitatele Turoţŭ, Arva, Liptova, Trencinŭ şi şi mai departe suntŭ organisaţĭ panslaviştii. Ei cunoscŭ forte bine puterea lorŭ şi sciu cine se ţine de ei. Formele acestei organisaţiunĭ suntŭ: societăţile de pompierĭ, de lectură, casele de păstrare, reuniunile de creditŭ ş. a. dér scopulŭ politicŭ este ascunsŭ în aceste.“

După ce numita foiă arată mai departe că în Gömör, Zips, Şaroşŭ şi în celelalte comitate panslaviştii nu suntŭ organisaţĭ, dér se potŭ molipsi şi ei de esemplulŭ altorŭ comitate şi după ce atrage atenţiunea lui Tisza asupra Zagoriei, unde Starcevicianii chiar în timpŭ de pace au sciutŭ sĕ rĕscóle pe ţĕranĭ, continuă aşa:

„Mărturisimŭ sincerŭ, că astădĭ, când tóte suntŭ la noi liniştite, ne ţememŭ în casulŭ unui rĕsboiu şi mai alesŭ a unei invasiunĭ de rĕscóle ţĕrănescĭ ale naţionalităţilorŭ, a cărorŭ conducĕtorĭ suntŭ panslavii şi daco-românii...“

„Ca sĕ nu se pótă întêmpla acésta sĕ ia mĕsurĭ de precauţiue guvernulŭ, care prepară rĕsboiulŭ. Acele comitate nu e permisŭ sĕ fiă lăsate făr' de miliţiă. Căcĭ este uşorŭ a stînge scânteia, dér greu a năbuşi foculŭ“.

In fine conchide „Pesti Naplo.“ că singura garanţiă de-a susţine „ordinea“ în casulŭ unui rĕsboiu cu Rusia este „forţa şi terorismulŭ.“

Aşa departe amŭ ajunsŭ dér în era „liberalismului unguresců,“ ca sĕ se recomande contra proprielorŭ popóre din ţeră: *forţa* şi *terorismulŭ*, ca singurulŭ mijlocŭ de siguranţă!

Jubileulŭ „Gazetei“ şi pressa ungurescă.

„Kolozsvar“ Nr. 12 dela 16 Ianuarie 1888 publică sub titlulŭ *„Sĕ ne încĕţămŭ minte“* (Invĕţăturĭ din jubileulŭ „Gazetei“) următorulu articulŭ:

După cum preînsciinţase „Kolozsvar“, amĕsuratŭ programului Joi şi Vinerĭ s'a sĕvêrşitŭ în Braşovu cu mare sgomotŭ jubileulŭ de 50 de anĭ alŭ esistenţei „Gazetei“.

Ce-i dreptŭ, pregătirea numĕrului festivŭ ocasionalŭ s'a întârdiatŭ, dér conductulŭ cu torte, concertulŭ şi banchetulu s'au ţinutŭ, şi primulŭ numĕrŭ din anulŭ alŭ 51-lea îlŭ avemŭ deja înaintea nóstră, scosŭ din noua tipografiă propriă a proprietarului diarului.

Cu litere de totŭ nouĕ se face reprivirea în trecutŭ, judecata stărilorŭ actuale, şi se publică mulţimea felicitărilorŭ telegrafice şi epistolare...

Sub acéstă pĕcătósă stăpânire ungurécă i-a succesŭ dér redactorului Dr. Aurel *Mureşianu* a face ce, după „Meseriaşulŭ Românŭ“ din Braşovŭ, până acum a rĕmasŭ totŭ numai o încercare, i-a succesŭ a face, ca Românii muncitorĭ cu spiritulŭ din Braşovŭ sĕ aibă tipografia lorŭ propriă românéscă şi sĕ nu mai lucreze în folosulŭ unei tipografii „străine“.

În totŭ casulŭ acesta e unŭ suvenirŭ *capitală* la bucuria de 50 de anĭ.

Nu mai puţinŭ de căpeteniă este însĕ cu privire la noi şi conclusiunea ce o face foia asupra vieţei şi a influinţei sale, începĕndŭ dela concesiunea ce i s'a datŭ la 1838 în timpulŭ gloriósei domnirĭ a lui Ferdinand I.

Adecă înainte de 1838 — după cum se dice — sórtea Românilorŭ în acéstă ţeră a fostŭ numai obscuritate şi miseriă; de atuncĭ însĕ pornindŭ după steua conducĕtóre a ideei de naţionalitate române, fie-care pasŭ ce s'a făcutŭ înainte a tăcutŭ sĕ apară pe orisontŭ aurora deşteptării şi a desvoltărei românescĭ, încâtŭ adĭ, după o lungă cale de 50 de anĭ, „vedemŭ din depărtare reflecsulŭ putemicelorŭ rade ale adevĕratei libertăţĭ şi ale egalităţii dintre naţionalităţĭ“.

„Inainte de asta cu 50 de anĭ numai câteva şcolĭ aveamŭ — se dice într'unŭ pasagiu — astădĭ numĕrulŭ lorŭ este în-

sutită. înmiită,“ și mai departe: „Pressa română menită a lumina poporulŭ nu se mai mărginesce adĭ la o singură fóiă și numĕrulŭ acelora, carĭ au învĕțatŭ carte, astădĭ e deja legionŭ.“

Unŭ legionŭ, ridicându-se toțĭ tocmai în acea epocă, în care s'a sĕvêrșitŭ deșteptarea națiunei maghiare!

Nu e mai multŭ o singură fóiă, tocmai în aceea epocă, în care era nóstră constituțională tiraniséză!

Inmiite școlĭ, tocmai pe timpulŭ lățirei culturei ungurescĭ, celei ce înghite naționalitățile!

Ar crede omulŭ, că logica și sentimentulŭ mai nobilŭ, celŭ puținŭ pentru unŭ momentŭ, ar stórce recunoscința fóiei ultraiste și a amicilorŭ sĕi, între carĭ — amŭ vĕdutŭ deja destulŭ de des — suntŭ cei mai înalțĭ bărbațĭ din clerŭ, cei mai distinșĭ funcționarĭ. -

Nicĭ-decum.

Numĕrulŭ jubilarŭ alŭ „Gazetei“ tocmai în contra nóstră îșĭ stabilesce conclusiunile.

In contra nóstră este îndreptată bucuria, ce i-o causéză tipografia, în contra nóstră aduce felicitările, numesce „crisă“ situațiunea actuală a Românimei față cu guvernulŭ ungurescŭ constituționalŭ.

Intrega sĕrbătóre ocasională, în loc de mulțămire, este o demonstrațiă.*)

In adevĕrŭ, acésta este o încuragiare deosebită, pentru ca sĕ fimu numai și mai departe liberalĭ, sĕ fimu îngăduitorĭ, sĕ fimu indiferențĭ.

Acolo în numĕrulŭ ocasionalŭ facŭ paradă, cu proclamațiunile lorŭ lărmuitóre, renumitulŭ Vasilie *Lucaciu*, care vestesce învingere „asupra tuturorŭ inimicilorŭ“: societatea *„Tinerimea Română“* din Bucurescĭ, care vorbesce în numele românismului; *Densușianu*, autorulu istoriei interdise a lui Horia**), care îșĭ trimite salutările sale din Roma, „de lângă țĕrmurii Tibrului, vechiulu legĕnŭ alŭ Româniloru.“

Pe d-lu proprietarŭ-redactorŭ îlŭ împresóră strigările de „sĕ trăéscă“ ale foilorŭ din Bucurescĭ, ale Româniloru din Aradŭ, Abrudŭ, Lugoșŭ, Deșŭ, Baia-mare, Șeica-mare, München, Ploescĭ.

Sĕptĕmânĭ întregĭ fiecare numĕrŭ nu va consta decât numai din rĕsunetele naționale ale popilorŭ, procatorilorŭ și învĕțătorilorŭ.

Vomŭ lua notiță șirŭ de șirŭ despre tóte și le vomŭ împărtăși publicului nostru, pentru-că nouĕ ni se pare, că acelŭ jubileu nu vorbesce cătră „Gazeta“ cea cu gura setósă de sânge, ci cătră pacienta rassei maghiare, cătră adevĕrata liberalitate a guvernului maghiarŭ.

Astfelu e a se înțelege, credemu, și provenienta telegramei metropolitului *Mironŭ Romanul*, care introduce tóte celelalte felicitărĭ, deși capŭ alŭ bisericei urézá totușĭ „tinereță „Gazetei“ în aspirațiile sale,“ „bărbățiă în lupta pentru dreptate, *pregătindŭ posterității unŭ jubileu mai veselŭ ca celŭ de astădĭ*.“

Și în acelașĭ sensŭ privimŭ cu plăcere sufletéscă la entusiasmulŭ dameloru române din Deva, carĭ l'au salutatŭ presentându-i pompóse unelte de scrisŭ, cu acea asigurare, „că bărbații românĭ astădĭ nu mai luptă singurĭ pentru apĕrarea scumpei lorŭ limbĭ și a obiceiurilorŭ străbune, ci au ca aliate pe femeile lorŭ.“

Naturalŭ, că nu póte fi nicĭ vorbă de apĕrare acolo, unde nu este atacŭ, unde istoria de 50 de anĭ e martoră despre contrarulŭ.

Decă privimŭ însĕ la desființarea iobăgiei sĕvêrșită în timpulŭ acesta, la cele petrecute în decursulŭ luptei pentru libertate și la faptulŭ că aceste au fostŭ lăsate fără nicĭ o rĕsbunare; decă privimŭ la binecuvêntările constituțiunei revĕrsate asupra tuturorŭ fără considerare la continuitatea de dreptŭ,— atuncĭ dĕu, ar pute fi vorba de puțină îndurare, mulțămire, simpatiă, de tolerare reciprocă, seu despre altceva de felulŭ acesta: decă acésta ar fi din atmosfera în care trăesce „Gazeta“, seu decă așteptarea acestui lucru ar forma prerogativulŭ naturei nóstre nepretensive maghiare.

Ajunge pentru consciința nóstră de sine, că cu deplină îndreptățire ne putemŭ gratula de jubileulŭ „Gazetei“ în acéstă țéră tirană.

Sandor Iozsef.

*) A se vede *„Tribuna“* nr. 6 dela 10 (22) Ianuariu 1888. - Red.

**) Scriitorulŭ articulului e în rĕtăcire. Istoria lui Horia a fostu oprită, dér mai târdiu convingĕndu-se, că este o carte de sciință, d-lu Tisza a liberat'o de sub interdictulŭ „erei constituționale“. — Red.

Polonii în casulu unui rĕsboiu cu Rusia.

Diarulŭ polonŭ „Reforma“, precum amŭ amintitŭ într'unŭ articulŭ alŭ nostru, se ocupă cu eventuala atitudine a Polonilorŭ în casulŭ unui rĕsboiu cu Rusia și dice:

Acésta atitudine atêrnă dela intențiunile pe care le au puterile aliate în privința Poloniei rusescĭ în casŭ când Rusia va fi biruită. Nu-i vorbă, fiăcare soldatŭ îșĭ va face datoria; dér noi vorbimŭ de entusiasmulŭ tuturorŭ Polonilorŭ, de solidarisarea națiunei polone cu Austria. Decă s'ar întêmpla după biruință, ca țĕrmulŭ stângŭ alŭ Vistulei sĕ se dea Prusiei, făcêndu-se ast-felŭ o nouă împărțire a Poloniei, atuncĭ nu va mai pute fi vorbă de unŭ entusiasmŭ polonŭ, gata la orĭ-ce sacrificii, atuncĭ Polonii vorŭ aștepta în linisce sfârșitulŭ resbelului și îșĭ vorŭ reserva puterile pentru o epocă mai bună, ba contra unei noi împărțirĭ vorŭ și protesta. De óre-ce încurcătura actuală este o urmare neapĕrată a împărțirei Poloniei, devenindu Rusia, d'atuncĭ încóce, o putere europénă și unŭ colosŭ supărăciosŭ pentru Europa, trebue sĕ se înlăture causa rĕului și Rusia trebue împinsă dincolo de Dnipru și separată de Europa. Acesta trebue sĕ fia scopulŭ unui resboiu austro-rusu. In acéstă privință Polonilorŭ trebue sĕ li-se dea o garanțiă, pentru ca sĕ se pótă declara solidarĭ cu Austria. Cum sĕ fiă acéstă garanțiă, de ocamdată nu se póte precisa. Putemŭ însĕ declara în numele întregei națiunĭ, că fiăcare rĕscolă polonă ar fi o ruină pentru națiune, dér că entusiasmulŭ generalŭ alŭ Polonilorŭ pentru unŭ rĕsboiu contra Rusiei nu póte nasce decâtŭ d'a se acorda o garanțiă.

„Warșawski Dnewnik“, vorbindŭ despre Polonia, scrie următórele:

Cestiunea Poloniei are astădĭ unŭ altŭ caracterŭ. Ideea despre înființarea imperiului polonŭ e considerată din ce în ce mai multŭ ca o fantomă și utopiă. Trebue sĕ ne mirămŭ că mai suntŭ ómenĭ politicĭ, carĭ credŭ că Polonia póte sĕ se reînființeze cu ajutorulŭ Germaniei.

Mai multă și mai seriósă considerațiune însĕ merită cestiunea relativă la o legătură mai strînsă a părțilorŭ locuite de Polonĭ cu Rusia, care are unŭ vastŭ terenŭ pentru activitatea talentelorŭ. Polonii se convingŭ din ce în ce mai multŭ, că cestiunea numai cu ajutorulŭ Rusiei și prin misiunea slavă pe care o are imperiulŭ rusŭ póte sĕ fiă resolvată.

Se apropiă momentulŭ în care se va cere dela Polonĭ ca sĕ se pronunțe definitivŭ asupra acestei cestiunĭ vitale și în care sĕ renunțe odată pentru totdeuna la îndoelile și bănuelile lorŭ.

„Dziennik Polski“ dice, că agenții provocatori se încércă în Varșovia sĕ ațîțe tinerimea polonă la o acțiune în casulŭ unui rĕsboiu alŭ Rusiei.

SCIRILE DILEI.

Ministrulŭ de honvedĭ a permisŭ ca acei individĭ ai primei chemărĭ a glótelorŭ, carĭ nu au primitŭ instrucțiune militară, precum și glotașii chemării a doua, decă în casŭ de rĕsboiu întră în servițiulŭ reuniunei „Crucea roșiă“ și decă pentru acésta pretindŭ o recompensă mică seu nimicŭ, sĕ fiă eliberațĭ de servițiulŭ armelorŭ. Printr'o altă ordinațiune a ministeriului de honvedĭ, se eliberéză de servițiulŭ glótelorŭ următorii medicĭ: Directorii și medicii primarĭ ai institutelorŭ de nebunĭ ale statului și private; medicii șefĭ ai despărțemintelorŭ chirurgicale și assistenții lorŭ. Mai potŭ fi scutițĭ medicii primarĭ și subalternĭ ai spitalelorŭ, întru câtŭ potŭ lipsi dela servițiulŭ armatei după acoperirea numĕrului trebuinciosŭ de medicĭ. Medicii cumunalĭ și cercualĭ se scutescŭ atuncĭ, când în cerculŭ respectivŭ nu se mai află nicĭ unŭ medicŭ.

* * *

In *Vale* a arsŭ șura, grajdulŭ și coperișulŭ casei țĕranului Dumitru Hancea. Foculŭ s'a iscatŭ din nebăgare de sémă. Paguba e de 600 fl.

* * *

Pe drumulŭ dela *Sebeșulŭ de josŭ* la *Ripa de josŭ* unŭ țĕranŭ fŭ sfășiatŭ de lupĭ în dilele acestea.

* * *

In *Clușiu* a eșitŭ Someșulŭ micŭ în mai multe locurĭ din albiă.

* * *

Comitetulŭ femeilorŭ *Kulturegyletului ardeleanŭ* din Clușiu a ținutŭ în 17 Ianuarŭ în casa orașului adunarea sa constitutivă. Orașulŭ fŭ împărțitŭ în 8 cercurĭ, din care fiecare îșĭ are vicepresidenta sa. Acestea îșĭ alegŭ subcomitetele lorŭ. Banĭ se vorŭ colecta deocamdată cu pușculițe (cutiuțe orĭ lădițe). Fiecare din cele 250 de femei ale comitetului vorŭ primi câte o astfelŭ de pusculiță. — Decă nicĭ acum n'orŭ face plopii pere și răchita micșunele, apoi nicĭ nu mai facŭ niciodată.

* * *

Notarulŭ cercualŭ Anton *Bereczk* din *Szt. Domokos* a fostŭ trasŭ în cercetare criminală, fiindcă a *defraudatŭ* banĭ de dare.

* * *

Comuna *Clușiu* a ștersŭ din bugetulŭ sĕu subvențiunea de 1000 fl. pentru teatru. Ministrulŭ de interne întrebă în rescriptulŭ sĕu, că de ce s'a ștersŭ? — Nimicŭ mai simplu: comuna Clușiului se îngrópă'n deficitŭ, ér teatrulŭ nu mai scapă de deficitŭ.

Serbarea Bobotezii.

In Brașovŭ. Serbarea Botezului Domnului s'a făcutŭ la biserica Sf. Neculae din Prundŭ în Scheiu cu mare pompă, în bubuiturile trĕscurilorŭ (piușórelorŭ.) O companiă de soldațĭ din reg. 2 de inf. a datŭ onorurile militare, pe lângă trei salve de puscĭ, ér musica militară cântă imnulŭ împĕrătescŭ. Comanda a avut'o d-lŭ locotenentŭ Ionașŭ. Dintre oficerĭ au mai asistatŭ: d-lŭ maiorŭ Feistmantel dela infanteria, d-lŭ maiorŭ Hrabowski dela honvedĭ, d-nii căpitanĭ Turič și Literatŭ dela infanteriă, d-lŭ căpitanŭ Hroch dela husarĭ, d-nii locotenențĭ Șerbescu și Negrea dela infanteriă, d-lŭ locotenentŭ Popa dela artileriă, d-lŭ locotenentŭ Baar dela husarĭ, d-lŭ locotenentŭ Klein dela honvedĭ, d-lŭ sublocotenentŭ Br. Geyso dela husarĭ. După terminarea ceremoniei, atâtŭ compania care a datŭ onorurile militare, câtŭ și toțĭ soldații românĭ dela infanteriă și honvedĭ, s'au întorsŭ la casarmă în marșurile musicei.

In Sibiiu. La biserica din subur-

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(3)

POPA CARE SCIE CARTE

(Poveste culésă de V. A. Ureche.)

Eh!... Cu Ștefanŭ-Vodă nu era de glumă. Decă elŭ adesea vĕrsa sânge omenescŭ pentru o greșală de nimica, cum era sĕ-i rĕmână bietului popa Onofrei vre-o radă de nădejde că la 15 Cireșarŭ Vodă l'o ierta decă chiar nu va da în Divanŭ rĕspunsurĭ bune la întrebările lui?

La mare grijă întră părintele Onofrei din acelŭ minutŭ. Nu i se mai alegea nicĭ de mâncare, nicĭ de odihnă cu câtu o di se îngrămădea asupra alteia, ca valurile la mare.

— Sĕ vedețĭ ómenĭ bunĭ, dicea porcarulŭ cătră sătenĭ, privindŭ cum popa slăbea pe tótă diua de grijă; sĕ vedețĭ că n'o se scie da rĕspunsurile așteptate de Măria Sa Vodă. Nu vĕ spuseiu eu, că-i subțire tare cartea popii?

Și, cum se întêmplă la omenirea întrégă, cu câtŭ preotulŭ Onofrei slăbea de păsurĭ, cu atâtŭ se îngrășa protivniculŭ sĕu Glonță, de mulțămire sufletéscă că o sĕ iésă mintea lui mai la lumină decâtŭ a lui Onofrei.

Numai două dile mai era acum până la 15 Cireșarŭ și părintele Onofrei nu deduse de nicĭ unŭ rĕspunsŭ de Domne-ajută. Și sĕ nu cugețĭ, boerule, că bietulŭ popă nu se făcuse luntre și punte dor o da de unulŭ... Cercase elŭ dóră și la psaltirie, o deschisese până în trei orĭ, pe sântulŭ pristolŭ, cu ochii închișĭ, la întêmplare boscorodindŭ de douĕspredece orĭ „Dómne miluește“!... Dér ce sĕ vedĭ? pe fața psaltiriei, la drepta, bietulŭ popă cetea totŭ osînda lui.

Ce mai chipzuise sântulŭ părinte? Elŭ înșiră pe sfânta masă tóte cărțile bisericescĭ, și apoi, cu epatrafirulŭ pe capŭ, se învîrtise de trei orĭ în jurulŭ jertfelnicului și apoi, pe dibuitele, puse mâna pe cartea ce nemeri. — Era evanghelia. Dă epatrahirulŭ de pe ochĭ, citesce: *„Fericițĭ cei săracĭ cu duhulŭ, că a acelora este împĕrăția cerurilorŭ“* dicea evanghelia pe fața dréptă, la loculŭ deschisŭ.

Va se dică, numai în cerŭ este scăparea mea?! oftă părintele Onofrei.

In diua de 14 Cireșarŭ era părintele Onofrei totŭ atâtŭ de aprópe de a fi găsitŭ rĕspunsurile căutate, câtŭ e aprópe Turculŭ de sfânta împărtășaniă. Ițĭ era, deu, milă sĕ întêlnescĭ pe bietulŭ preotŭ, slabŭ și deșiratŭ, de-i cădea potcapulŭ până peste urechĭ și anteriulŭ bălăbănea pe trupulŭ lui ca știuletele de porumbŭ singurŭ într'unŭ hambarŭ pustiu. Căutătura bietului preotŭ era paianjinită de veghiare și pășia gânditorŭ ca luna singuratică prin bălțile Bugeacului.

— De ce nu te întrebĭ, cinstite părinte, și cu Glonță porcarulŭ, îi dise Vrajbă Șoltuzulŭ, întêlnindu-lŭ în diminéța dilei de 14 Cireșarŭ și făcêndui-se milă de popa, care i se părŭ ca unŭ mortŭ de pe fața căruia s'a ridicatŭ giulgiulŭ.

Intrebă-te, dĕu, cu Glonță, că vorba ceea nicĭ nu scii din ce tufă țișnesce iepurele!...

— Sĕ mĕ întrebŭ eu cu gogomanulŭ acela, eu?.. rĕspunse mărețŭ părintele Onofrei, care nicĭ mortŭ nu vrea se se dea rĕmasŭ din carte de unŭ porcar.

Numai după ce Șoltuzulŭ se depărtă, ce gândi popa? Mĕ, părinte Onofrei, a-decă de ce nu cercĭ, decă până și Șoltuzulŭ te îndemnă? Badea Glonță porcarulŭ e omŭ nevoiașŭ... câțĭ-va zlotĭ tătărescĭ, vre'unŭ polobocŭ de miere, câte-va părechĭ de opincĭ moi, l'or face sĕ nu mai spună la nimenea că i-am cerutŭ eu sfatŭ, lui, unŭ porcarŭ fără de învĕțătură... Păi ce!... „Dă din mânĭ, Petre, că te înecĭ“ a strigatŭ Mântuitorulŭ unui cogemite apostolŭ. Ean sĕ mai cercŭ și cu Glonță! — Păstorii ĕștia hăulindŭ tótă diua a lene prin munțĭ și ponóre, se istețescŭ multŭ și se gândescŭ la multe de care noi cărturarii n'avemŭ nicĭ bănuială... Ci hai, mĕ părinte, la nea Glonță!...

— Tótă lumea spune, mĕi Glonță, că eștĭ unŭ nătărău, dice părintele Onofrei, găsindŭ pe porcarŭ pe priporulŭ unui dealŭ coperitŭ de stejarĭ bĕtrânĭ, pe sub carĭ turma lui de porcĭ cronțăia cu nesațŭ ghinda căduta de cu tómnă. Toțĭ din satŭ te socotescŭ, nea Glonță, de omŭ prostŭ, numai eu nu. Așa diceamŭ eu erĭ séra lui jupânŭ Sucilă pîrgarulŭ: „Vrei sĕ-țĭ dovedescŭ, jupâne „pîrgare, că rĕu și făr' de cale ațĭ totŭ „subțiatŭ simbria lui Glonță, că elŭ nu

biulu Iosifŭ a asistatŭ la ceremoniă o jumĕtate de batalionŭ din reg. 31 de inf., sub comanda d-lui maiorŭ Veleanu. S'au datŭ trei salve de puscĭ și musica a cântatŭ imnulŭ împĕrătescŭ. D-lŭ pensionistŭ Irimie Scurtu a dăruitŭ soldaților, carĭ au asistatŭ la ceremoniă, câte 10 cr., ér musicei militare 5 fl.

In Bucurescĭ. La órele 11 și jumĕtate diminéța s'a sĕvêrșitŭ sânțirea apelorŭ la pavilionulŭ de pe cheiulŭ Dâmboviței de cătră Mitropolitulŭ Primatŭ, însoțitŭ de clerulŭ mitropolitanŭ, în presența Regelui, încunjuratŭ de casa sa civilă militară. La acéstă ceremoniă au asistatŭ miniștri, președintele și membrii Senatului, aflătorĭ în capitală, înaltele curțĭ de casațiune și de compturĭ, curțile și tribunalele, corpulŭ profesoralŭ, primarulŭ capitalei cu consiliulŭ comunalŭ, camera de comerciu, oficerii generalĭ și superiorĭ carĭ n'au fostŭ sub arme și funcționarii superiorĭ ai statului. In momentulu când Mitropolitulŭ Primatŭ a pusŭ sânta cruce în apă, tunurile de pe Dealulŭ-Spirei au datŭ obicĭnuitele salve. După sĕvêrșirea rugăciunilorŭ, Regele, înconjuratŭ de statele-majóre, a primitŭ defilarea trupelorŭ.

Darulŭ de Crăciunŭ pentru copii sĕracĭ aplicațĭ la meserii în Brașovŭ.

In séra din ajunulŭ Crăciunului comitetulŭ „Associațiunei pentru sprijinirea învĕțăceilorŭ și sodalilorŭ românĭ meseriașĭ“ a distribuitŭ în una din spațiósele sălĭ ale gimnasiului românŭ, fără multă pompă și gălăgia, vestminte la copii sĕracĭ aplicațĭ la meserii.

Acestŭ bunŭ obiceiu îlŭ practică comitetulŭ Associațiunei de mai mulțĭ anĭ și a fostŭ silitŭ de împrejurările triste, în care se află bieții copii dela meserii, (căcĭ în cea mai mare parte se recruteză din familiile românescĭ cele mai lipsite), sĕ apeleze în fiecare anŭ la simțulŭ de umanitate și filantropiă alŭ cetățenilorŭ din Brașovŭ, pentru ca sĕ pótă satisface celorŭ mai neapĕrate trebuințe de a îmbrăca pe bieții copilașĭ lipsițĭ și de cele mai necesare vestminte.

Orĭ de câte orĭ avea comitetulŭ până acum ocasiune a împlini acestŭ actŭ de binefacere, acéstă mică serbare, în locŭ sĕ fi produsŭ unŭ sentimentŭ de mulțămire în inimile celorŭ presențĭ, causa tuturorŭ mâhnire și supĕrare, căcĭ puținĭ din mulțimea bieților copii, carĭ veniseră plinĭ de bucuriă sĕ priméscă unŭ micŭ ajutorŭ, puteau sĕ se împărtășéscă din darurile ce le putea sĕ le ofere comitetulŭ.

In anulŭ acesta serbarea din ajunulŭ Crăciunului a avutŭ unŭ altŭ caracterŭ. Nu a fostŭ mai pomposă, nicĭ publiculŭ, care a asistatŭ, nu a fostŭ mai numerosŭ; dér comitetulŭ a avutŭ via satisfacțiune de a pute distribui ajutóre neasemĕnatŭ mai marĭ și a procura la unŭ mare numĕrŭ de copii adevĕrată bucuriă de sĕrbătorile Crăciunului.

Are a se mulțămi numai marinimoșilorŭ donatorĭ și fundatorĭ *Michailŭ și Elisa Stroesco,* décă s'a pututŭ îndeplini acestŭ *frumosŭ* actŭ. Pentru prima dată s'a distribuitŭ o parte din venitulŭ fundațiunii destinate spre scopulŭ acesta și resultatulŭ a fostŭ, că mai multŭ de 92 copii dela diferite meserii, care de care mai lipsitŭ și mai golŭ, a primitŭ vestminte și încălțăminte, amĕsuratŭ trebuințelorŭ, ce s'a constatatŭ de membrii comitetului.

Serbarea s'a deschisŭ printr'unŭ discursŭ rostitŭ de președintele societății, părintele B. Baiulescu, prin care a arătatŭ însemnătatea ḑilei și a adusŭ vii mulțămite în numele reuniunei și alŭ copiilorŭ marilorŭ fundatorĭ M. și Elisa Stroesco.

Mai imposantŭ a fostŭ însĕ sfêrșitulŭ, căcĭ glasurile copiilorŭ veselĭ de darurile primite, carĭ aclamau cu viă recunoscință numele Michailŭ și Elisa S roesco, au produsŭ în inimile tuturorŭ celorŭ de față mai multă impresiă și mai multŭ efectŭ decâtŭ discursurile cele mai elocuente, ce s'ar fi pututŭ rosti.

Dea Dumneḑeu ca sĕ se mai găséscă și alții, carĭ sĕ calce în urmele nemuritorilorŭ binefăcĕtorĭ ai poporului românescŭ din Transilvania, nobilelorŭ suflete M. și Elisa Stroesco. — („Meseriașulŭ Românŭ.“)

Scirĭ polițienescĭ.

Alaltaerĭ séra după órele 8 cantonierulŭ Egyed Lajos găsi între cantónele Nr. 288 și 287, aprópe de fabrica de pele Dück, pe linia căii ferate, cadavrulŭ funcționarului de poște și telegrafŭ Matyas Albert, călcatŭ de trenulŭ de persóne ce a plecatŭ erĭ la Clușiu. Numitulŭ cantonierŭ visitase, înainte de plecarea trenului, conformŭ regulamentului, distanța căii ferate lui incredințate și găsise totulŭ în ordine. Probabilŭ că Matyas Albert s'a furișatŭ după cantonierŭ și s'a aruncatŭ pe șinĭ. Capulŭ și brațulŭ stângŭ alŭ sinucisului au fostŭ totalŭ despărțite de trupŭ; în totŭ casulŭ s'a sinucisŭ în stare de turburare a minții. Deja acum doi anĭ, când a fostŭ transferatŭ dela Brașovŭ la Clușiu, s'a observatŭ la elŭ turburare a minții.

Alaltaerĭ séra i s'a furatŭ birtașului de aci George Liess unŭ cuțitŭ finŭ de bucătăriă. Poliția e pe urma făptuitorului.

Crima din strada Dionisie în Bucurescĭ.

Cetimŭ în „România“: Representanții diferitelorŭ ḑiare din capitală s'au întrunitŭ la redacțiunea „Românului“, unde d-lŭ prefectŭ alŭ poliției capitalei s'a presentatŭ spre a da informațiunĭ cu privire la îndoitulŭ omorŭ din strada Dionisie.... Vomŭ resuma aci informațiunile date de d. Moruzi:

La începutŭ, după interogatoriele luate servitorului (lui Lespezeanu) Ilie și soției sale Anica, atâtŭ judecătorulŭ de instrucțiă, câtŭ și prefectulŭ își făcuseră convingerea, că soții Lespezeanu au fostŭ strangulațĭ de slugile lorŭ..... Ilie, la interogatorulŭ din urmă, când fusese pusŭ în încurcătură, s'a prefăcutŭ că leșină, fără a i se fi pututŭ scóte unŭ cuvêntŭ. Dusŭ cu duba la Văcărescĭ, (temniță), elŭ a fostŭ băgatŭ în celula lui și diminéța sentinela l'a vĕḑutŭ spênduratŭ de o curea, pe care o legase de crucea ferestrei.

La Ilie s'au găsitŭ mai multe scrisorĭ. Scrisorile suntŭ în unguresce. Prefectulŭ a pusŭ pe cineva sĕ le traducă. O particularitate s'a observatŭ într'ênsele. Unele frase suntŭ necomplectate, și în loculŭ cuvintelorŭ suntŭ nisce semne, precum ⁼ și :/., cum și nisce cuvinte, carĭ singure n'au nicĭ unŭ înțelesŭ dér carĭ se presupune a fi semne și cuvinte convenționale. Scrierea lui Ilie este curgĕtóre, și dovedeșce a nu fi fostŭ fără órecare instrucțiune.....

Asupra prinderii lui Ionŭ Machedonŭ, unulŭ din asasinĭ, étă amĕnunte complecte:

Revenindu-se asupra părerii, că nu numai Ilie și Anica suntŭ asasinii, parchetulŭ a ordonatŭ nouĕ arestărĭ. Intr'unŭ carnetŭ alŭ d-lui Lespezeanu s'a găsitŭ numele servitorilorŭ ce a avutŭ și timpulŭ câtŭ a servitŭ fie-care. Intre aceștia era și Ionŭ Machedonŭ, până erĭ în serviciulŭ d-lui inginerŭ Cucu. Prefectulŭ autorisà pe comisarulŭ Bogdanŭ sĕ facă o perchisițiune în odaia servitorului bănuitŭ. Perchisiția s'a făcutŭ în lipsa lui, și s'a găsitŭ ceasorniculŭ d-lui Lespezeanu, vîrîtŭ într'una din saltele. Comisarulŭ a prinsŭ apoi pe Machedonŭ la o cârciumă și l'a arestatŭ. La interogatorŭ, a făcutŭ mărturisirĭ complecte. Elŭ este unulŭ dintre asasinĭ. Indoitulŭ omorŭ l'a comisŭ împreună cu alțĭ patru pe carĭ poliția i-a pusŭ în urmărire. Ilie, servitorulŭ soțilorŭ Lespezeanu, a fostŭ complicele lorŭ. Acesta i-a introdusŭ în casă. Obiectele furate de Machedonŭ suntŭ: ceasorniculŭ, unŭ inelŭ, nisce micĭ obiecte și unŭ portofelŭ cu 500 francĭ în hârtiă. Restulŭ banilorŭ a fostŭ luatŭ de unŭ altulŭ, care este urmăritŭ de poliția, dér alŭ cărui nume nu-lŭ putemŭ comunica. Acesta luase ceasorniculŭ d-nei Lespezeanu și l'a vêndutŭ unuia în Bucurescĭ pe unŭ prețŭ de nimicŭ. Ceasorniculŭ se află în posesiunea prefectului.

Écă în ce împrejurărĭ s'a sĕvêrșitŭ crima după declarațiile lui Machedonŭ: Erau cincĭ inșĭ. Doi se preumblau pe dinaintea casei victimelorŭ, doi pe dinaintea caselorŭ din față, ér unulŭ era la colțulŭ stradei Clemenței, spre a pândi pe sergentŭ când va părăsi postulŭ ca sĕ se ducă la casarmă. Acestŭ din urmă îndată ce vĕḑu pe sergentŭ apucândŭ pe strada Minervei, însciință pe ceilalțĭ tovarășĭ, și cu toții intrară în curtea casei d-lui Lespezeanu. Aci îi întêmpina Ilie, care, întrebatŭ: *cum stau lucrurile,* rĕspunse: *totŭ precum scițĭ.* Atuncĭ intrară în bucătăria și legară pe Anica. Acésta începu sĕ țipe, dér a fostŭ înăbușită. Se prefăcură apoi că leagă pe Ilie, și întrară pe urmă în casă, unde sĕvêrșiră oribilele crime.

După acesta, deslegară pe servitorĭ și plecară p'aci încolo, după ce acela, care păre a fi fostŭ dirigentulŭ lorŭ, dete celorlalțĭ trei ungurenĭ câte douĕdecĭ lei, și după ce furară nisce haine și o blană a d-lui Lespezeanu, cu care unulŭ dintrênșii s'a îmbrăcatŭ.

Femeia Anica, speriată în momentulŭ când tâlharii au intratŭ la dênsa, a mușcatŭ pe unulŭ de degetŭ. Mușcătura s'a găsitŭ la degetulŭ lui Machedonŭ, care însĕ, spre a nu fi recunoscutŭ, șĭ-a strivitŭ degetulŭ cu toculŭ cismei.

După asigurările date de d. prefectŭ, ceilalțĭ patru asasinĭ suntŭ urmărițĭ cu asiduitate și se speră că în curêndŭ vorŭ fi prinșĭ.

NECROLOGŬ.

Nicolae și Maria Genovitz au profunda durere de a vĕ face cunoscută încetarea din viéță a prea iubitei și unicei lorŭ fiice **Areti** în etate de 10 anĭ, a cărei îmormêntare a avutŭ locŭ Lunĭ, 28 Decemvre a. c., în cimitirulŭ Șerban-Vodă din Bucurescĭ. Bucurescĭ, 1887.

*

Romulŭ S. Orbeanŭ preotŭ gr. cat. cu soția s'a Amalia, născută Harhai; *Silvia,* măritată Alexandru Sava; *Lavenia,* măritată Filonŭ Truța; *Letiția,* măritată Ioanŭ Lucaciu ca fii, noră, ginerĭ; în numele lor, al nepoților, nepótelor; al numĕșilorŭ consângenĭ mai de aprópe și mai departe, a cunoscuților și a numĕroșilorŭ amicĭ, cu inima frântă de adêncă durere aducŭ la cunoscință, cumcă prea iubitulŭ lorŭ tată, socru, moșŭ, consêngeanŭ și sincerŭ amicŭ **Filonŭ Orbeanŭ**, fostŭ parochŭ gr. cat. alŭ Iclanḑelului, după unŭ atacŭ de apoplexie șĭ-a datŭ nobilulŭ sĕu sufletŭ la 20 l. c. la 6 óre a. m. în alŭ 60-lea anŭ alŭ etăței, și alŭ 35 anŭ alŭ preoției sale. Rĕmășițele pământescĭ ale în Domnulŭ repausatului se vorŭ binecuvênta la locuința s'a în 22 l. c. la 11 óre a. m. după ritulŭ gr. cat., și după aceea se vorŭ depune spre eternulŭ repausŭ în Cemeteriulŭ din locŭ. Iclanḑelŭ, în 20 Ian. 1888. st. n. Fiă-i țĕrêna ușóră, și memoria neuitată!

DIVERSE,

Spionŭ muscălescŭ în Clușŭ. Bărbațĭ vrednicĭ de credință — scrie „Ellenzek“ — vorbescŭ cu tótă seriositatea, că în ḑilele acestea unŭ oficerŭ dela armată a pusŭ mâna pe unŭ spionŭ muscălescŭ, tocmai în timpulŭ când acesta îșĭ făcea spionagiele sale. Oficerulŭ urmări cu ochĭ suspecțĭ mișcările străinului muscalŭ, și când acesta îșĭ deschise pentru unŭ momentŭ mantaua, elŭ observà de dedesubtŭ uniforma de oficerŭ muscălescŭ. Străinulŭ este astăḑĭ deținutŭ. Se vorbesce că s'ar fi și constatatŭ deja, că e adevĕratŭ spionŭ muscălescŭ. Altmintrelea „Ellenzek“ publică scirea acésta numai sub reservă, și fiind-că e celŭ mai rĕu informatŭ diarŭ, noi o dămŭ și mai cu reservă.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Belgradŭ, 24 Ianuarie. Scupcina a fostŭ disolvată, fixându-se nouĕle alegerĭ pe ḑiua de 4 Martie. Disolvarea a fostŭ provocată prin atitudinea fracțiunei liberalilorŭ devotațĭ lui Risticĭ.

Berlinŭ, 24 Ianuarie. In consiliulŭ federalŭ s'a presentatŭ proiectulŭ privitorŭ la facerea unui împrumutŭ spre unŭ scopŭ militarŭ, care se ḑice că ar fi desemnatŭ ca secretŭ. Se vorbesce că și suma numită în urmă de 230 milióne în realitate încă totŭ nu corespunde scopului.

Constantinopolŭ, 24 Ianuarie. Muntenegrulŭ cere estradarea Muntenegrenilorŭ, carĭ au luatŭ parte la ataculŭ Burgasului.

Sofia, 24 Ianuarie. Prințulŭ Ferdinand și princesa Clementina, mama lui, au plecatŭ de aci.

Rectificare. In Nr. 5 alŭ „Gaz. Trans.“ pe prima colónă din pag. 1, la subscrierile telegramei de felicitare din Năsĕudŭ, este a se ceti: Vicarulŭ Moisilŭ, Dr. Moisilŭ și Dr. Alexi.

Cursulŭ piețeĭ Brașovŭ

din 22 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.44	Vend.	8.46
Argintŭ românescŭ .	„	8.40	„	8.44
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.03
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.35
Galbinĭ	„	5.90	„	5.96
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ . . .	„	109. 5	„	109.25
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 22 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	97.40
Renta de hârtiă 5%	83.55
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare . .	148.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . . .	94.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . . .	124.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . . .	110.75
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bouurĭ rurale Transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	102.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ .	119.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.50
Renta de hârtiă austriacă.	78.75
Renta de argintŭ austriacŭ	80.65
Renta de aurŭ austriacŭ	110.10
Acțiunile băncei austro-ungare. . . .	136.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. . .	866.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. . .	273.—
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ . .	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.02
Mărcĭ 100 împ. germane	62.22
Londra 10 Livres sterlinge	126.70

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

„e omŭ prostŭ, ci omŭ de sfatŭ alesŭ?.. „Uite, dumnéta și cu totŭ sfatulŭ cre„dețĭ că numai eu am sĕ sciu da rĕs„punsurĭ la întrebările cele trei ale lui „Vodă; da ean sĕ audițĭ pe badea Glónță, „sĕ vedețĭ ce minunatŭ ar sci și elŭ da „rĕspunsurile..“

Așa e fiiule Glónță, că ai sci ce sĕ spui lui Măria sa Vodă, decă te-ar întreba: *„câtŭ prețuesce elŭ? In câtŭ timpŭ va ocoli elŭ lumea, cu sabia sa viteză; și care e gândulŭ lui celŭ greșitŭ?“*

Așŭ! țĭ-ai găsitŭ sĕ înșele părintele Onofrei pe nea Glónță, cu șoșele, cu momele de soiulŭ acesta. Nicĭ pe vorbă de clacă, nicĭ pe zlođĭ tătărescĭ, nicĭ pe ḑece vedre de miere, nicĭ pe douĕspreḑece părechĭ de opincĭ moi argăsite la Suceava, nu se primi Glónță sĕ dea părintelui Onofrei sfatulŭ ce umbla sĕ-i smulgă.

— Scii una părinte? Ce mai la dealŭ la vale... dă-mĭ anteriulŭ, giubeaua și potcapulŭ sfinției tale sĕ le îmbracŭ eu; și așa nu-țĭ mai vinŭ, că ai slăbitŭ de nevoe, ai ajunsŭ subțire ca resteiulŭ de alunŭ. Imbracă-te cu ițarii și cu sucmanulŭ meu, ține-mĭ loculŭ, colea, la turmă; oiu merge eu în loculŭ sfinției tale la Romanŭ și oiu da eu rĕspunsurĭ lui Vodă; de nu i-o plăcea pe mine m'o spêndura, orĭ m'o tăia, orĭ buzdugănì.

Ce gândì popa?... Mĕ părinte Onofrei! Mai bine o ḑi porcarŭ tologitŭ pe pajiște, decâtŭ unŭ leșŭ de popă putreḑindŭ de aliluia sub pajiște!

Haide trampa cu hainele, mĕ Glónță! Nu că mĕ temŭ eu d'a merge la Divanŭ singurŭ, dér am făcutŭ, mĕ Glónță, unŭ buboiu la mólele spetelorŭ de nu potŭ încăleca tretinulŭ sĕ mergŭ la Romanŭ. Du-te dumneata, bade Glónță, și norocŭ bunŭ.

— După ce oiu trece hopulŭ, adăugà popa între dințĭ, îmĭ iau eu ér hainele și Onofrei totŭ la altarŭ, póte și episcopŭ de Rădăuțĭ, ér nea Glónță totŭ cu ghióga după porcii satului!...

— Ci haide, trampa fiiule!...

Hainele popii, de pe când era elŭ rotofeiu, veneau acum leite lui nea Glónță și ițarii și sucmanulŭ acestuia, (carĭ nicĭ le mai putea îmbrăca de multe ḑile Glónță, că nu-lŭ mai încăpea), se potriveau popii ca teaca la cuțitŭ.

(Va urma.)

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reinoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

„ARDELEANA“

institutŭ de creditŭ si de economii, societate pe acții în Orĕștie.

Convocare.

Domnii acționarĭ ai institutului de creditŭ și de economii „Ardeleana“, societate pe acții, se invită în vîrtutea §-lui 18 alŭ statutelorŭ societății la a

II-a adunare generală ordinară,

care se va ține la Orĕștie în 26 Februarie 1888 st. n. după amédŭ la 2 óre în localulŭ institutului (Strada Domnilorŭ Nr 12.)

Obiectele puse la ordinea dilei suntŭ:

1. Raportulŭ direcțiunii despre starea întreprinderii preste totŭ și despre resultatulŭ primului anŭ de gestiune îndeosebĭ.
2. Raportulŭ comitetului de supraveghiare.
3. Deciderea asupra compturilorŭ anuale și asupra împărțirii profitului curat.
4. Fixarea marcelorŭ de presență pentru anulŭ viitorŭ.
5. Inmulțirea capitalului socialŭ.
6. Modificarea §§-lorŭ 48 și 66 din statutele societății.
7. Eventuale propunerĭ făcute în sensulŭ §-lui 28 din statutele societății.
8. Exmiterea a doi acționarĭ pentru verificarea procesului verbalŭ alŭ adunării generale.

Domnii acționarĭ, carĭ în sensulŭ §§-lorŭ 20, 21 și 22 din statutele societății dorescŭ a participa la adunare în persónă orĭ prin plenipotențiațĭ, suntŭ poftițĭ a-șĭ depune acțiile sale și eventualele documente de plenipotență la casa institutului celŭ multŭ până la 25 Februarie st. n. la 12 óre antemeridiane.

Orĕștie, la 20 Ianuarie 1888.

Direcțiunea.

Nr. 68 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

În 12 Faurŭ a. c. se va ține în cancelaria comitetului administrativ de fondulŭ școlasticŭ grănițerescŭ (Sibiiu, strada urezului 6) o licitațiune minuendă asupra adaptărilorŭ ce suntŭ a se întroduce la școla grănițărescă din Copăcelŭ. ($^5/_4$ óre depărtare de Făgărașŭ).

Acésta se aduce la cunoscința publică cu adausulŭ, că licitanții suntŭ îndatorațĭ a depune înainte de începerea licitațiunei dreptŭ vadiu 5% dela suma de esclamare stabilită cu **4824 fl.**

Oferte în scrisŭ, provedute însĕ cu vadiu, se primescŭ până la începerea licitațiunei.

Planulŭ, preliminariulŭ precumŭ și condițiunile speciale de clădire, se potŭ vedé aicĭ în fiă-care di.

Sibiiu, *în 21 Ianuariu 1888.*

Comitetulŭ administrativŭ de fondulŭ școlasticŭ alŭ foștilorŭ grănițerĭ din reg. rom. I

Nr. 13724 ex 1887.

PUBLICAȚIUNE.

In puterea Inaltei aprobărĭ esprimate prin ordinațiunea Inaltului Ministerŭ regescŭ ungur. de interne ddto 26 Noemvrie 1887, Nr. 76.289/IV g. se va vinde, pe cale scripturistică de oferte, mai multŭ oferentului, edificiulŭ folositŭ mai înainte ca spitalŭ militarŭ, din ulița căldărarilorŭ Nr. 523.

Referitórea pertractare publică de oferte se va ținea *Joi, în 16 Februarie 1888,* după prânḑŭ la 3 óre, în biroulŭ oficiolatului orășenescŭ economicŭ cu care ocasiune se vorŭ deschide și ofertele ascernute. Condițiunile de oferte se potŭ esamina de fie-cine în amintitulŭ birou în decursulŭ órelorŭ oficióse.

Ofertele sigilate și provĕdute cu unŭ timbru de 50 cr. au ca sĕ se aștérnă în amintita di celŭ multŭ până la 12 óre la prânḑŭ d-lui primarŭ Franciscŭ de Brennerberg.

Ofertulŭ trebue sĕ fie provĕdutŭ cu unŭ vadiu de 10% din suma oferată ca prețŭ de cumpĕrare. Vadiulŭ sĕ póte constea din banĭ sĕu hârtii de prețŭ; ofertulŭ are sĕ conțină dechiarațiunea, cumcă oferentulŭ cunósce condițiunile de ofertŭ și acele contractuale și că se supune lorŭ pe deplinŭ.

Realitatea, ce are sĕ se vêndă, este prețuită de către oficiolatulŭ orășenescŭ pentru clădirĭ cu 25.000 fl. și la cerere se póte vedea în fiecare timpŭ pe lângă intervențiunea oficiului orășenescŭ economicŭ, la care se află și cheile.

Brașovŭ, 14 Ianuarie 1888.

1c,3—1 **Magistratulŭ orășenescŭ.**

CONVOCARE!

„SPERANȚA“, reuniune de împrumutŭ și păstrare în **Borgoprundŭ**, va ține **Dumineca, în 26 Februarie a. c., la 2 óre p. m.,** în localitatea școlei fondațiunale din locŭ **Adunarea ei generală ordinară,** la care p. t. domnii membri prin acésta suntŭ invitațĭ.

Ordinea dilei:

1. **Censurarea rațiunilorŭ, statorirea bilanțului și împărțirea dividendelorŭ.**
2. **Propunerile consiliului de inspecțiune.**
3. **Propunerile membrilorŭ.**
4. **Restaurarea direcțiunei conform § 30 din statute.**
5. **Alegerea consiliului de inspecțiune.**

Borgoprundŭ, în 21 Ianuarie 1888.

7 Directorele reuniunei:
Dr. N. Hanganuțiu.

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.